

‘ಯಾಕೆ?’ ಸುಕೃತಿ ಕೇಳಿದಳು.

‘ಅದನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ನೀನು ನಮ್ಮ ಜೊತೆ ಬರಬೇಕು’

‘ನಂಗೆ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬರುವ ಆಸಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ’

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಯೋಚಿಸಿ ನರಹರಿಯೆಂದ,

‘ನೋಡು ಸುಕೃತಿ, ನಾವು ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ದಿನ ನಮ್ಮ ನಾಡಿಗೆ ಮರಳಿ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ’

‘ಹೌದೆ? ನಂಗೆ ಆ ವಿಷಯ ಗೊತ್ತೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನಾವು ಯಾಕೆ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು? ನಾನು ಇಲ್ಲೇ ಇರ್ತೇನೆ’ ಸುಕೃತಿಯೆಂದಳು.

ಸುಕೃತಿಯ ಮಾತನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸದೆ ನರಹರಿ ಹೇಳಿದ, ‘ನೋಡು ಸುಕೃತಿ, ನಿನಗೆ ಇಷ್ಟತ್ತು ದಾಟಿತು. ಅಭಿಗ್ನ ಇಷ್ಟತ್ವದಾಯಿತು. ನಿಮ್ಮ ಮದುವೆಯಾಗಬೇಕು. ನಿಂಗೆ ಹುಡುಗ ಹುಡುಕಬೇಕು. ಅಭಿಗ್ನ ಹುಡುಗ ಹುಡುಕಬೇಕು’

‘ನೀವು ಯಾಕೆ ನಂಗೆ ಹುಡುಗ ಹುಡುಕಬೇಕು? ನಾನೇ ಹುಡುಗನನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ’

ಆ ವಿಚಾರವನ್ನು ಈಗ ಮುಂದುವರಿಸುವುದು ಬೇಡ ಎಂದುಕೊಂಡು ನರಹರಿ, ‘ಮದುವೆಯ ವಿಚಾರ ಈಗ ಮಾತಾಡುವುದು ಬೇಡ. ಈ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್‌ನಲ್ಲಿ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬರೋಣ’ ಎಂದ.

‘ನಾನು ಮುಂದೆ ಯಾವತ್ತಾದರೂ ಬಂದೇನು. ಈ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ’ ಎಂದಳು ಸುಕೃತಿ. ಅವಳ ಮಾತಿಗೆ ಯಾರೂ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಲಿಲ್ಲ. ನರಹರಿಯ ಮುಖ ಮೌನವಾದುದು ಮಾತ್ರ ಅಭಿಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂತು.

ಸುಕೃತಿ ಒಬ್ಬಳೇ ಸಿಕ್ಕಾಳಿ ಅಭಿ, ‘ನಿನ್ನನ್ನು ಒಬ್ಬಳನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದು ಅಷ್ಟ ಮತ್ತು ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಬೇಸರದ ವಿಷಯ ಅಂತ ಯೋಚಿಸು. ನೀನು ನಮ್ಮ ಜೊತೆ ಬಾ ಸುಕೃತಿ. ಇಲ್ಲಿ ಇರಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದಾದರೆ ಬೇಡ. ಒಂದು ವಾರ ನಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ವಾಪಾಸು ಬಾ. ಅಷ್ಟ ಅಮ್ಮ ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಬಹುದು’ ಸುಕೃತಿ ಬಹಳ ಯೋಚಿಸಿ, ಕೊನೆಗೂ ಅಣ್ಣನ ಮಾತಿಗೆ ಮನ್ನಣೆ ನೀಡಿದಳು.

10

ಆನೆಮಹಲಿನಲ್ಲಿ ನರಹರಿ ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಎರಡಂತಸ್ತಿನ ಮನೆ ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿತ್ತು; ವಿಶಾಲವಾಗಿತ್ತು, ಭವ್ಯವಾಗಿತ್ತು.

ಅಭಿ ಮತ್ತು ಸುಕೃತಿಯೊಡನೆ ನರಹರಿ, ‘ಗೃಹಪ್ರವೇಶದ ವಿಧಿಯನ್ನು ಬಹಳ ಸರಳವಾಗಿ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿ ಬಿಡೋಣ. ದೊಡ್ಡ ಸಮಾರಂಭವೇನೂ ಬೇಡ.

ಇಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಬಂಧು ಬಳಗ, ಸ್ನೇಹಿತರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರದ ಬಂಧುಗಳೆಂದರೆ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟ ಅಮ್ಮ ಮಾತ್ರ. ಇನ್ನೊಂದು ಅರ್ಧದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಬಂಧುಗಳು ಈ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿದ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಮತ್ತು ಆತನ ಸಹಾಯಕ. ಅವರಿಬ್ಬರಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಎಲ್ಲಾ ಬಗೆಯ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಚೊಕ್ಕವಾಗಿ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ, ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಸುಂದರವಾದ ಹೂದೋಟವನ್ನು ಕೂಡ ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸದಾಳುಗಳು ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಬಂಧುಗಳೇ. ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಮತ್ತು ಆತನ ಸಹಾಯಕನಿಂದ ಮನೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ರಾತ್ರಿ ಹಗಲೆನ್ನದೆ ದುಡಿಯುವ ಕೆಲಸದಾಳುಗಳು ಬೇಕು. ಕೆಲಸದಾಳುಗಳು ನಿಧಾನವಾಗಿ, ನಮಗೆ ಈ ಊರಿನ ನಿಸರ್ಗ ಮತ್ತು ಜನರ ಪರಿಚಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ನಮಗೆ ಅಮೆರಿಕದ ನಮ್ಮ ಬದುಕಿನ ಪರಿಸರ ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿನ ಬದುಕಿನ ನಡುವಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಊರು ನಮಗೆ ಪ್ರಿಯವಾಗಬೇಕಾದರೆ ನಮಗೆ ಆ ಊರಿನ ನಿಸರ್ಗ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯರ ಹತ್ತಿರದ ಪರಿಚಯವಾಗಬೇಕು. ಅಮೆರಿಕದ ನಿಸರ್ಗವನ್ನು ನಾವು ನೋಡುವ ರೀತಿ ಬೇರೆ. ಅದು ಸುಂದರವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಇದರರ್ಥವಲ್ಲ. ಆ ಊರು ಯಾವತ್ತೂ ನಮ್ಮದು ಎಂದು ನಮಗೆ ಅನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಈ ಊರು ಒಂದೆರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಊರು ಆಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಾವು ಅದನ್ನು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇವೆ’ ಎಂದ.

ಅಷ್ಟನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿದೆ ಎಂದು ಸುಕೃತಿ ಮತ್ತು ಅಭಿಗ್ನ ಅನಿಸಿತು. ಆದರೆ ಸುಕೃತಿಯ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಈ ಊರು ನಮ್ಮ ಊರು ಹೇಗಾದೀತು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇತ್ತು. ಅಮೆರಿಕೆಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಇದು ತಮಗೆ ವಾಸ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಊರೇ ಅಲ್ಲ ಎಂದನಿಸಿತು ಸುಕೃತಿಗೆ. ಅಮೆರಿಕದ ಮುಖ್ಯವಾದ ನಗರಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರೇಕ್ಷಣೀಯ ತಾಣಗಳನ್ನು ನೋಡಿರುವ ಸುಕೃತಿಗೆ ಈ ಇಡೀ ದೇಶ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿ ಕೊಂಪೆ ಎಂದನಿಸಿತು. ಇಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರು ಹೇಗಾದರೂ ಜೀವಿಸುತ್ತಾರೋ ಎಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟಳು ಸುಕೃತಿ. ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಯೇ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಸುಕೃತಿಯ ಭಾವನೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅಮೆರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಗರದ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕಂಡಿದ್ದಳು ಸುಕೃತಿ. ಪ್ರಕೃತಿ ಸೌಂದರ್ಯದ ಸ್ವರೂಪ ಏನು ಎಂಬ ಕಲ್ಪನೆ ಅವಳಿಗೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಸ್ವಾನುಭವದಿಂದ ಕಾಣಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ, ವಾಗ್ದಾನವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವುದು ಬೇಡ ಎಂದುಕೊಂಡ ನರಹರಿ.

(ಸತೀಷ)

ಶಾರ್ಟ್ ಅಂಡ್ ಸ್ವೀಟ್

ಧಾರಾವಾಹಿ ‘ಪ್ರೀತಿ ಪ್ರೇಮ ಡ್ರಾಮ್’ (ಟಿ. ತಿಮ್ಮಪ್ಪ) ಕೇವಲ ಹನ್ನೆರಡು ಕಂತುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಗಿದು ‘ಶಾರ್ಟ್ ಅಂಡ್ ಸ್ವೀಟ್’ ಎನಿಸಿತು.

—ಮುಕುಂದ ಹೆರಕಲ್ಲ ಕಲಬುರಗಿ

ಶೀರ್ಷಿಕೆಯಲ್ಲಿ ‘ಡ್ರಾಮ್’ ಏಕೆ?

ಕಥೆ ಮಾಮೂಲಿ ತ್ರಿಕೋನ ಪ್ರೇಮಕ್ಕಿಂತ ತುಸು ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಕಥೆಯ ಶೀರ್ಷಿಕೆ ‘ಡ್ರಾಮ್’ ಏಕೆದೆಯೋ ತಿಳಿಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಹೇಮಾ ಸುನಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ ತೋರುವ ಪ್ರೀತಿಯಾಗಲಿ, ಗಿರಿಧರ ಹೇಮಾಳ ಮೇಲೆ ತೋರುವ ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಾಗಲಿ ಎಲ್ಲೂ ನಾಟಕೀಯತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ.

—ಬಾಳುಪೇಟೆ ನೀಲಕಂಠಪ್ಪ ಹಾಸನ

ಕಥೆ ಮುಗಿಸುವ ತರಾತುರಿ

ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ಹನ್ನೆರಡು ಕಂತುಗಳಿಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಬೇಕು, ಕಥೆಯ ಮುಕ್ತಾಯವನ್ನು ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ತರಾತುರಿ ಇತ್ತು. ಇದು ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಟೀವಿ ವಾಹಿನಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಧಾರಾವಾಹಿಗಳಿಗೆ ವೈಪ್ರೋತಿಭೆಯಂತಿದೆ.

—ಕೋಟೇಶ್ವರ ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣರಾವ್ ಬೆಂಗಳೂರು

ಚಿತ್ರ ಮನೋಹರ

ಧಾರಾವಾಹಿ ಚಿಕ್ಕದು ಚೊಕ್ಕದು. ಕಲಾವಿದ ಮೋನಪ್ಪ ಅವರ ಚಿತ್ರಗಳು ಮುಗ್ಧ ಮನೋಹರ ಸುಂದರ. ತಿಮ್ಮಪ್ಪ ಅವರಿಂದ ಇನ್ನೂ ‘strong’ ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ.

—ಕೆ.ಎಂ. ಮಧ್ವರಾಯ ಬೆಂಗಳೂರು

ಸುಖಾಂತ್ಯ

ಪ್ರೀತಿ ಪ್ರೇಮದ ಸೊಗಡಿನಿಂದ ಕಥೆ ಮುಕ್ತಾಯವಾಯಿತು. ಗಿರಿಧರ ಸೀಮಾಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವ ಮೂಲಕ ಕಾದಂಬರಿ ಸುಖಾಂತ್ಯ ಕಂಡಿತು.

—ಎಂ.ಮೃತ್ಯುಂಜಯಪ್ಪ ಚಿತ್ರದುರ್ಗ

ತಾಳೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ

ಕಥಾ ವಸ್ತುವಿಗೂ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗೂ ತಾಳೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕಥೆಗಿಂತ ಅನವಶ್ಯಕ ವಿವರಗಳಿಗೆ ಒತ್ತು ನೀಡಲಾಗಿತ್ತು. ಕಾದಂಬರಿಗೆ ಸೂಕ್ತ ಅಂತ್ಯವನ್ನೂ ಕಥೆಗಾರರಿಗೆ ಕೊಡಲಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು.

—ಸುಂದರ್ ಬೆಂಗಳೂರು

ಈ ಸತ್ವಹೀನ ಧಾರಾವಾಹಿಯ ಬದಲು 70–80 ರ ದಶಕದ ಹಳೆಯ ಧಾರಾವಾಹಿಯನ್ನು ಈಗಿನ ಓದುಗರಿಗಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಬಹುದಿತ್ತು.

—ವೈದೇಹಿ ಮಂಡ್ಯ